

enings 5te Series $3\frac{1}{2}$ pCt. Obligationer til $90\frac{1}{2}$, den jydsk Grundejersforenings 4 pCt. Obligationer til $96\frac{3}{4}$ og den industrielle Kreditforenings 4 pCt. Obligationer til $90\frac{3}{4}$. Det vil saaledes ses, at den industrielle Kreditforenings 4 pCt. Obligationer kun bleve noterede $\frac{1}{4}$ over den nørrejydske Landkreditforenings $3\frac{1}{2}$ pCt. Obligationer. Men naar Kursen er i den Grad forskellig, forekommer det mig givet, at man ikke kan vente, at alle Kreditforeningerne ville gaa ind under et umiddelbart solidarisk Ansvar med hinanden og have fælles Kasseobligationer, altsaa fælles Kurs. Paa den Maade lader det sig ikke gøre at faa en Centralkreditforening startet. Skal man naa til at faa alle Kreditforeninger samlede i een Forening, lader det sig sikkert kun gøre paa den Maade, at man stiller Statens Garantibeløb, det Beløb, som Staten skal stille som et Slags Reservefond for Centralkreditforeningens Forpligtelser, som en Slags Stødpude for de enkelte Kreditforeningers solidariske Ansvar over for hinanden, saaledes at, hvis en Forening er ude af Stand til at fyldestgøre sine Forpligtelser, bliver det ikke de andre Kreditforeninger, der straks skulle træde til, men saa tyer man først til Statens Garantibeløb og først bagefter til de andre Kreditforeningers solidariske Ansvar. Men selv om man kunde vente at faa en saadan Ordning gennemført, tvivler jeg alligevel noget om, at det kunde lykkes at faa alle Kreditforeninger ind i en Centralkreditforening nu. Det kunde maaske have ladet sig gøre for nogle Aar tilbage, men nu tror jeg, de ere blevne for mange, og at de ere blevne for forskellige dertil. Skal man have noget ud af Sagen, tror jeg, den maa ordnes paa en anden Maade, nemlig saaledes, at Forslaget kun gaar ud paa at tillade Dannelsen af en Centralkreditforening for en Del Kreditforeninger, men det skal ikke være saaledes, at en hvilken som helst Kreditforening uden videre har Ret til at blive optagen i Centralkreditforeningen. Men hvis Forslaget blev affattet saaledes, at to eller flere Kreditforeninger havde Lov at slutte sig sammen, og det blev bestemt, at de sammentrædende Kreditforeninger skulde have en vis Størrelse, naar de begyndte — thi ellers risikerede man, at det blev til en Fiasko — og saa — hvad der var rimeligt — det Beløb, Staten skal stille som Garantifond, blev noget afpasset efter den Størrelse, de i Centralforeningen indtrædende Kreditforeninger have, naar det blev ordnet paa den Maade, er jeg tilbøjelig til at tro, at

der kunde finde en Sammenslutning af Kreditforeninger Sted, maaske til at begynde med snarest kun af de mest beslægtede Foreninger og Foreninger, som ikke alt for meget vare Konkurrenter paa Ullaansmarkedet; thi ogsaa det sidste kan volde Vanskeligheder med Hensyn til en Centralkreditforenings Dannelse. I den Henseende er jeg enig med det ærede Medlem for Bornholm (Blem) i de Betragtninger, han fremsatte. Vi have jo flere Kreditforeninger, der for saa vidt ere Konkurrenter, som de til Dels udlaane paa samme Omraade. Her i Kjøbenhavn er der, naar vi regne Husejerkreditkassen med, tre Kreditforeninger, der udlaane. Som Forholdene ere nu, skal Konkurrencen imidlertid nok blive holdt inden for fornuftige og rimelige Grænser; thi hvis en Kreditforening vilde give sig til systematisk at overbyde sine Konkurrenter med Hensyn til Laanenes Størrelse, skulde det nok kendes paa dens Obligationers Kurs, men derimod, naar man fik alle Kreditforeninger i en Centralkreditforening, hvor Kasseobligationerne altsaa vare fælles og Kursen altsaa ens for alle, uanset Størrelse af de af de enkelte Foreninger bevilgede Laan, vilde det Hensyn ikke længere være til Stede, og skønt jeg for mit Vedkommende ikke tror, der vilde opstaa nogen usund Konkurrence alligevel, saa tvivler jeg dog ikke om, at alene Muligheden for, at den kunde opstaa, vil kunne virke adskilligt til at holde Kreditforeninger, der til Dels have samme Ullaansomraade, fra at gaa ind i en Centralkreditforening sammen, i hvert Fald til at begynde med. I Sverige er det ogsaa saaledes, at der omfatter Hypotekbanken vel flere Kreditforeninger, men hver Kreditforening har, saa vidt jeg ved, sit særlige Ullaansomraade. Men jeg tror nu heller ikke, det vilde være nogen heldig Maade at begynde paa, selv om man kunde tænke sig, at der kunde begyndes paa den Maade, at man kunde faa alle Kreditforeningerne ind i en Centralkreditforening. Til at begynde med vilde den Kurs, der kan ventes opnaaet i Udlandet for Centralkreditforeningens Obligationer, i meget høj Grad være afhængig af den Kurs, der samtidig noteres paa dens Papirer herhjemme. Men hvis alle de bestaaende Kreditforeninger kom ind i Centralkreditforeningen, kunde der maaske være Grund til at frygte for, at dens Kurser herhjemme ikke vilde blive særlig gode. Pengemarkedets Tilstand herhjemme vilde jo ikke blive bedre saadan uden videre, fordi der oprettedes en Centralforening, og Tilliden til dens Obliga-